

Bruxelles, 25.8.2017
C(2017) 5738 final

Comunicare a Comisiei

din 25.8.2017

**NOTĂ EXPLICATIVĂ PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE
A ANUMITOR DISPOZIȚII DIN REGULAMENTUL (UE) NR. 833/2014**

**NOTĂ EXPLICATIVĂ A COMISIEI PRIVIND PUNEREA
ÎN APLICARE A ANUMITOR DISPOZIȚII
DIN REGULAMENTUL (UE) NR. 833/2014¹**

La 31 iulie 2014, Uniunea Europeană a adoptat un pachet de măsuri restrictive care vizează cooperarea sectorială și schimburile cu Federația Rusă. Pachetul constă din măsuri prin care se urmărește să se limiteze accesul la piețele de capital din UE al instituțiilor financiare aflate în proprietatea statului rus, dintr-un embargo asupra comerțului cu arme, dintr-o interdicție de export pentru produsele cu dublă utilizare destinate unei utilizări finale în scopuri militare și utilizatorilor finali militari, precum și din restricții asupra accesului la anumite tehnologii sensibile, îndeosebi din sectorul petrolier. Acest pachet de măsuri a fost extins din nou la 8 septembrie 2014, prin adoptarea Regulamentului (UE) nr. 960/2014 al Consiliului, modificat la 4 decembrie 2014, prin Regulamentul (UE) nr. 1290/2014 al Consiliului și, ulterior, la 7 octombrie 2015, prin Regulamentul ((UE) 2015/1797 al Consiliului.

Prezenta notă își propune să ofere orientări cu privire la aplicarea anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat, pentru a le permite autorităților naționale și părților vizate să le pună în aplicare într-un mod uniform. Prezenta notă explicativă a fost elaborată sub formă de răspunsuri la unele întrebări care au fost supuse atenției Comisiei. Dacă apar noi întrebări, Comisia poate revizui sau completa întrebările și răspunsurile oferite.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Asistență financiară (articolele 2a și 4)

- 1. Î. Constituie prestarea de servicii de plată și emiterea de scrisori de garanție/de credit o asistență financiară în sensul articolelor 2a și 4 și, prin urmare, sunt acestea interzise în cazul produselor și tehnologiilor care fac obiectul unei interdicții?**

R. În cauza C-72/15 (Rosneft), Curtea de Justiție a clarificat faptul că noțiunea „asistență financiară” menționată la articolul 4 nu include procesarea unei plăți, ca atare, de către o bancă sau de către un alt organism financiar. Termenul cuprinde măsuri care impun instituției financiare în cauză să-și angajeze propriile resurse. Totuși, Curtea de Justiție a clarificat și faptul că este interzisă procesarea plăților legate de vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de produse interzise.

¹ Prezenta notă a fost elaborată cu titlu de document explicativ din partea Comisiei. În cadrul prezentei note, Comisia oferă clarificări cu privire la propria sa interpretare a anumitor dispoziții din regulamentul. Nota nu urmărește să se refere la toate dispozițiile într-un mod exhaustiv și nici nu creează noi norme legislative. Comisia supraveghează aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene. În temeiul tratatelor, doar Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în măsură să ofere interpretări obligatorii din punct de vedere juridic ale actelor adoptate de instituțiile Uniunii. Prezenta notă explicativă este o versiune actualizată și consolidată a notei din 16 decembrie 2014 [C(2014)9950 final], astfel cum a fost revizuită ulterior. Nota reflectă interpretarea actuală dată de Comisie dispozițiilor relevante din regulamentul. Pentru facilitarea consultării, a se vedea tabelul de corespondență anexat.

Emiterea de scrisori de garanție/de credit implică angajarea resurselor proprii ale emitentului și, prin urmare, constituie asistență financiară și este interzisă în cazul în care are legătură cu tranzacțiile comerciale subiacente care fac obiectul unei interdicții în temeiul articolului 2a.

2. Î. Cum se prevede că trebuie respectată de către bănci interdicția referitoare la asistența financiară în sensul articolului 4 în cazul produselor și tehnologiilor care fac obiectul unei interdicții?

R. Băncile ar trebui să efectueze verificări prealabile atunci când oferă asistență financiară clienților lor și ar trebui să refuze orice astfel de asistență care încalcă regulamentul.

Deși este adevărat faptul că responsabilitatea principală pentru clasificarea produselor și a tehnologiilor le revine celor responsabili de vânzarea sau de primirea unor astfel de produse, interdicția de a oferi asistență financiară în cazul produselor care fac obiectul unei interdicții este diferită de interdicția de a exporta astfel de produse și se aplică băncilor. Băncile nu se pot baza doar pe declarația clienților lor, conform căreia produsele și tehnologiile în cauză nu fac obiectul unor măsuri restrictive, și trebuie să efectueze verificări prealabile pentru a respecta regulamentul.

3. Î. Asistența financiară în sensul articolelor 2a și 4 acoperă asigurările?

R. Da. Răspunsul la întrebarea 1 de mai sus explică faptul că asistența financiară include măsuri care impun instituțiilor financiare în cauză să-și utilizeze propriile resurse. Acesta este cazul serviciilor de asigurări. În plus, articolul 2a și articolul 4 se referă în mod explicit la tipuri specifice de asigurări – asigurarea creditelor la export sau reasigurarea – ca exemple de operațiuni care sunt acoperite de noțiunea de asistență financiară.

4. Î. Furnizarea de capital propriu și acordarea de împrumuturi de către acționari constituie finanțare sau asistență financiară în sensul articolului 4 alineatul (3) litera (b)?

R. Da. Articolul 4 alineatul (3) litera (b) se referă în mod explicit la „împrumuturi”. În plus, scopul acestei dispoziții este de a acoperi orice operațiune prin care un operator economic obține resurse financiare de la un alt operator economic, cum este cazul pentru împrumuturile acordate de acționari și furnizarea de capital propriu.

5. Î. Ce servicii financiare ar trebui considerate a intra sub incidența interdicției de a oferi „asistență financiară” prevăzute la articolele 2a și 4?

R. Asistența financiară este definită într-un mod neexhaustiv la articolele 2a și 4, pentru a include elemente precum subvențiile, împrumuturile și asigurarea creditelor la export. Aceasta ar trebui interpretată ca incluzând furnizarea oricărei forme de serviciu financiar care implică utilizarea resurselor proprii ale furnizorului (inclusiv, dar fără a se limita la credite sau scrisori de garanție, servicii de investiții, asigurări etc.) și fiecare dintre aceste forme de servicii financiare ar trebui considerată interzisă în ceea ce privește orice vânzare, furnizare, transfer sau export al acestor produse și tehnologii.

6. Î. Finanțarea și asistența financiară fac obiectul unei autorizații în temeiul articolului 4 alineatul (3) litera (b) atunci când sunt destinate doar parțial vânzării, furnizării, transferului sau exportului de produse prevăzute în anexa II?

R. Da. Articolul 4 alineatul (3) litera (b) prevede că finanțarea sau asistența financiară trebuie să aibă „legătură” cu produsele enumerate în anexa II, atunci când aceste produse sunt furnizate unei persoane sau unei entități din Rusia sau atunci când sunt destinate utilizării în Rusia. Articolul în cauză nu impune ca această finanțare să fie destinată exclusiv unor astfel de scopuri.

7. Î. În ce mod diferă „asistența financiară”, astfel cum este înțeleasă prin articolele 2a și 4, de tipul de asistență acoperită de articolul 5?

R. În afară de impunerea unei interdicții privind cumpărarea, vânzarea sau efectuarea de operațiuni cu anumite instrumente financiare, articolul 5 prevede o interdicție clară și specifică privind furnizarea de servicii conexe acestor activități. Aceste „servicii de investiții” sau „asistența la emitere” pentru instrumentele financiare interzise sunt diferite de serviciile care au legătură cu anumite produse și tehnologii, astfel cum sunt reglementate de articolele 2a și 4.

8. Î. Interdicția de a furniza finanțare sau asistență financiară pentru produsele și tehnologiile menționate la articolele 2a și 4 se aplică numai pe teritoriul UE?

R. Locul („pe teritoriul Uniunii”) comportamentului în cauză este doar unul dintre posibii factori menționați la articolul 13, care definește domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 833/2014. În conformitate cu articolul respectiv, domeniul de aplicare include și (dar fără a se limita la aceasta) acțiunea întreprinsă de orice persoană juridică, entitate sau organism „de pe teritoriul Uniunii sau din afara acestuia”, care este „înregistrat(ă) sau constituit(ă) în conformitate cu legislația unui stat membru”; de asemenea, regulamentul se aplică „oricărei persoane juridice, oricărei entități sau oricărui organism în legătură cu orice activitate desfășurată în întregime sau parțial pe teritoriul Uniunii”.

Restricții privind produsele și tehnologiile cu dublă utilizare (articolul 2a)

9. Î. Este interzisă participarea la activitățile de standardizare ISO în conformitate cu articolul 2a din Regulamentul (UE) nr. 833/2014?

R. Nu. Participarea la procesul de dezvoltare a standardelor ISO urmărește un obiectiv legitim și nu implică, în sine, încălcarea măsurilor restrictive impuse de UE. Prin urmare, reprezentanților entităților UE nu li se interzice să își continue activitățile de standardizare. Având în vedere natura activităților de standardizare, se poate presupune că tehnologia transferată în cadrul activităților de standardizare este compatibilă cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 833/2014. Totuși, persoanele relevante ar trebui să fie invitate să rămână vigilente cu privire la tipul de tehnologie partajată într-un astfel de context. În cazul în care există îndoieli, autoritatea competentă a statului membru relevant ar trebui să fie contactată pentru a oferi orientări.

Restricții privind furnizarea anumitor servicii în sectorul petrolier (articolul 3a)

10. Î. Expresia „ambarcațiuni specializate” include navele de aprovizionare a platformelor?

R. În sensul Regulamentului (UE) nr. 833/2014, expresia „ambarcațiuni specializate” prevăzută la articolul 3a nu include navele de aprovizionare, cum ar fi navele de aprovizionare a platformelor, navele de manevrare a ancorelor și navele de aprovizionare sau de intervenție în caz de urgență.

Măsuri privind serviciile financiare (articolul 5)

Finanțarea comerțului

11. Î. Cum ar trebui interpretată exceptarea de la finanțarea a produselor care nu sunt interzise prevăzută la articolul 5 alineatul (3) litera (a)?

R. Exceptarea de la finanțarea comerțului prevăzută la articolul 5 alineatul (3) litera (a) ar trebui interpretată ca o excepție de la regula generală prevăzută la articolul 5 alineatul (3), care interzice acordarea de împrumuturi și credite, și ar trebui interpretată în contextul obiectivului general al măsurilor restrictive. Prin urmare, aceasta ar trebui interpretată în sens restrictiv. De asemenea, este important să se reamintească faptul că exceptarea este inclusă pentru a se asigura că nu se aduce atingere comerțului legitim din UE. Astfel, exceptarea se aplică dacă produsele pentru care se oferă finanțare sunt: (a) expediate din UE către o țară terță sau (b) primite în UE dintr-o țară terță (adică destinația acestora este UE). Simplul tranzit al produselor pe teritoriul UE ar fi insuficient; pentru ca această exceptare să se aplice, trebuie să existe o legătură semnificativă cu UE.

12. Î. Pot persoane din UE să proceseze plăți, să presteze servicii de asigurare și să emită scrisori de credit în folosul entităților vizate sau să le acorde acestor entități împrumuturi pentru exporturi sau importuri neinterzise de produse ori servicii nefinanciare către Uniune sau dinspre Uniune după 12 septembrie 2014?

R. În orice caz, aceste operațiuni fac obiectul excepției prevăzute la articolul 5 alineatul (3) și, prin urmare, nu sunt interzise.

13. Î. Dacă o persoană din UE a acordat unei entități vizate, înainte de 12 septembrie 2014 sau la această dată, un împrumut sau un credit cu o scadență mai mare de 30 de zile, pentru exportul sau importul de produse ori de servicii nefinanciare neinterzise către sau din Uniune, pot fi modificați termenii privind tragerile sau plățile ori calendarul de plată, pot fi vândute conturile de creanțe către o altă entitate vizată sau poate fi preluată datoria aferentă respectivului împrumut sau credit de către o altă entitate vizată?

R. Da, toate aceste operațiuni sunt permise dacă și atunci când astfel de împrumuturi și credite fac obiectul excepției prevăzute la articolul 5 alineatul (3) litera (a), întrucât acestea se referă la produse sau servicii nefinanciare neinterzise în sensul regulamentului.

14. Î. Se aplică exceptarea referitoare la finanțarea comerțului prevăzută la articolul 5 alineatul (3) și în cazul exporturilor sau importurilor de produse neinterzise către și dinspre Uniune dacă aceste produse conțin componente care provin din țări terțe?

R. Da, atât timp cât cheltuielile sunt necesare pentru produse și servicii care provin dintr-o țară terță pentru executarea contractului de export sau de import către sau din Uniune.

15. Î. Se aplică exceptarea referitoare la finanțarea comerțului prevăzută la articolul 5 alineatul (3) și în cazul exporturilor sau importurilor de produse neinterzise între Uniune și un stat terț, oricare ar fi acesta, dacă astfel de produse tranzitează teritoriul unui alt stat terț?

R. Da, atât timp cât contractul de export sau de import stipulează în termeni clari că importurile sau exporturile provin din UE sau au drept destinație UE.

16. Î. Trimiterile la „orice alt stat” sau „dintr-o țară terță” de la articolul 5 alineatul (3) includ și Rusia?

R. Da.

17. Î. Pot agențiile oficiale de creditare a exportului (ACE) din UE să le acorde finanțare entităților vizate pentru a sprijini exporturile, inclusiv costurile locale, de produse neinterzise din Uniune?

R. Da, în limitele stabilite de Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de sprijin public, acord care are forță juridică obligatorie în UE în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011.

18. Î. Pot persoane din UE să le acorde finanțare entităților vizate, inclusiv sub formă de împrumuturi, pentru exportul sau importul de bunuri sau servicii între state terțe după 12 septembrie 2014?

R. Schimburile comerciale dintre țări terțe, în cazul în care exportul nu provine din Uniune și importul nu are drept destinație Uniunea, nu intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 5 alineatul (3). Entităților vizate li se pot acorda doar împrumuturi sau credite cu un termen de rambursare de 30 de zile sau mai scurt, care nu se încadrează în domeniul de aplicare al interdicției asupra noilor împrumuturi și credite, prevăzută la articolul 5, pentru exportul sau importul de produse sau servicii între țări terțe.

19. Î. Pot persoane din UE să confirme sau să recomande o scrisoare de credit care a fost emisă de o entitate vizată după 12 septembrie 2014 pentru exportul sau importul de bunuri sau servicii între state terțe? Se autorizează scontarea sau postfinanțarea acestor scrisori de credit?

R. Persoanele din UE pot să confirme sau să recomande astfel de scrisori de credit, precum și să le sconteze sau să acorde postfinanțare pentru acestea, cu excepția cazului în care solicitantul scrisorii de credit (cumpărătorul sau importatorul) este o entitate vizată în temeiul articolului 5, iar scadența este mai mare de 30 de zile. Această operațiune ar echivala cu acordarea de credite unei entități vizate care nu beneficiază de exceptarea prevăzută pentru finanțarea comerțului și ar fi, prin urmare, interzisă.

20. Î. Pot persoane din UE să achiziționeze obligațiuni emise de o entitate vizată după 12 septembrie 2014, cu o scadență mai mare de 30 de zile, în cazul în care respectivele obligațiuni sunt destinate finanțării exportului sau importului de produse ori servicii nefinanciare neinterzise către sau dinspre Uniune?

R. Nu, exceptarea de care beneficiază finanțarea comerțului se aplică în cazul articolului 5 alineatul (3) (împrumuturi sau credite), dar nu se aplică în cazul articolului 5 alineatele (1) și (2). Achiziționarea unor astfel de obligațiuni este interzisă prin dispozițiile de la articolul 5 alineatele (1) și (2).

21. Î. Acordurile de stabilizare a ratei dobânzii (IMU) încheiate cu o entitate vizată (bancă) intră sub incidența interdicțiilor prevăzute la articolul 5, în cazul în care astfel de acorduri de tip IMU urmăresc să contribuie la finanțarea exportului sau importului de produse sau servicii nefinanciare neinterzise către sau dinspre Uniune?

R. Se consideră că acordurile de tip IMU constituie contracte swap pe rata dobânzii și, ca atare, nu intră sub incidența interdicțiilor prevăzute la articolul 5.

Furnizarea de fonduri de urgență

22. Î. Ce ar trebui să se înțeleagă prin noțiunea „fonduri de urgență” menționată la articolul 5 alineatul (3)?

R. Stabilirea unei situații de urgență necesită o evaluare atentă, de la caz la caz, a circumstanțelor. Regulamentul (UE) nr. 833/2014 impune ca aceasta să fie specifică și documentată, în vederea îndeplinirii criteriilor de solvabilitate și lichiditate pentru persoanele juridice stabilite în Uniune.

În situații precum cele prevăzute la articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare), se poate aplica exceptarea privind furnizarea de fonduri de urgență prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din regulament.

Împrumuturi (altele decât cele pentru finanțarea comerțului sau furnizarea de fonduri de urgență)

23. Î. Dacă o persoană din UE a acordat, înainte de 12 septembrie 2014 sau la această dată, un împrumut sau un credit unei entități vizate, este autorizată persoana respectivă să vândă parțial sau în totalitate creanța în cauză cu o scadență de peste 30 de zile către o altă entitate vizată?

R. Da, revânzarea contului de creanță (și anume operațiunea de factoring) către o altă entitate vizată este permisă în măsura în care această operațiune nu presupune acordarea niciunui nou împrumut sau credit oricăreia dintre entitățile vizate.

24. Î. Dacă o persoană din UE a acordat, înainte de 12 septembrie 2014 sau la această dată, un împrumut sau un credit cu o scadență mai mare de 30 de zile, este autorizată persoana respectivă din UE să aprobe preluarea de către o entitate vizată, care își asumă rolul de debitor, a datoriei apărute ca urmare a unui astfel de împrumut după 12 septembrie 2014?

R. Nu, întrucât aceasta ar echivala, în realitate, cu acordarea unui nou împrumut sau a unui nou credit unei entități vizate după 12 septembrie 2014 și ar intra, în consecință, sub incidența interdicției prevăzute la articolul 5 alineatul (3). O entitate din UE nu trebuie să aprobe o preluare a împrumuturilor sau a creditelor existente de către o entitate vizată.

25. Î. Dacă o persoană din UE a acordat, înainte de 12 septembrie 2014 sau la această dată, un împrumut sau un credit cu o scadență mai mare de 30 de zile, este autorizată persoana respectivă din UE să anuleze datoria (adică „să ierte de datorie”) apărută ca urmare a unui astfel de împrumut după 12 septembrie 2014?

R. Nu. Articolul 5 alineatul (3) interzice acordarea unui nou împrumut sau credit entităților vizate. Scopul este de a restricționa accesul la capital, chiar și în situațiile în care sumele acordate trebuie să fie rambursate. Anularea datoriei ar furniza, *a fortiori*, un astfel de acces la capital, și anume în mod similar cu un împrumut, însă fără obligația de rambursare, și, prin urmare, este, de asemenea, interzisă.

26. Î. Articolul 5 alineatul (3) interzice acordarea de subvenții persoanelor juridice, entităților sau organismelor menționate în anexa III?

R. Da. Astfel cum s-a explicat în răspunsul la întrebarea 25, scopul articolului 5 alineatul (3) este de a restricționa accesul la capital, chiar și în situațiile în care sumele acordate trebuie să fie rambursate. Subvențiile reprezintă o majorare a capitalului beneficiarului, fără obligația de rambursare, și, prin urmare, sunt interzise *a fortiori*.

27. Î. Pot persoane din UE să constituie depozite la termen cu o scadență de peste 30 de zile la o entitate vizată (bancă) după 12 septembrie 2014?

R. Serviciile de depozit nu intră, ca atare, sub incidența interdicțiilor prevăzute la articolul 5 din regulament. Cu toate acestea, dacă sunt utilizate depozite (la termen) pentru a eluda interdicția referitoare la noi împrumuturi, aceste depozite sunt interzise în temeiul articolului 12 coroborat cu articolul 5 din regulament.

28. Î. Pot persoane din UE să presteze servicii de plăți sau decontări pentru împrumuturi acordate unei entități vizate, inclusiv în contextul relațiilor de corespondență bancară? Trebuie obligate toate băncile corespondente să stabilească natura creditului aferent, pentru a se stabili dacă se aplică exceptarea prevăzută cu privire la finanțarea comerțului?

R. În sensul articolului 5 alineatul (3), nu ar trebui să se interpreteze că serviciile de plată și de decontare, inclusiv prin relații de corespondență bancară, constituie un acord sau fac parte dintr-un acord de constituire a unui nou împrumut sau credit destinat unei entități vizate.

29. Î. Poate o instituție de credit din UE deținută în proporție de peste 50 % de o entitate care figurează în anexa III să îi ofere filialei sale din afara UE garanții reale (de exemplu, sub formă de garanții, de depozite, de gajuri, de participări la riscuri sau de participări sub formă de preluare a riscului aferent împrumuturilor) în scopuri legate de atenuarea riscurilor intragrup, în cazul în care filiala în cauză este vizată de articolul 5 alineatul (1) litera (b)?

R. Da, cu condiția ca respectivele garanții să nu constituie un nou împrumut sau un nou credit cu o scadență de peste 30 de zile, iar garanția reală utilizată să nu fie o valoare mobilă sau un instrument de piață monetară vizat de articolul 5 alineatele (1) și (2).

30. Î. Dacă o persoană din UE a furnizat un produs sau a prestat un serviciu unei entități vizate, ar constitui termenele de plată/amânările la plată cu o scadență de peste 30 de zile acordate în contul produsului sau serviciului un nou împrumut sau credit?

R. Termenele de plată/amânările la plată pentru produse sau servicii nu sunt considerate împrumuturi sau credite în sensul articolului 5 din regulament. Cu toate acestea, nu se poate apela la termene de plată/amânări la plată pentru a se eluda interdicția privind acordarea de noi credite sau împrumuturi prevăzută la articolul 5. Termenele de plată acordate entităților vizate de articolul 5 care nu sunt conforme cu practicile comerciale obișnuite sau care, începând cu 12 septembrie 2014, au fost extinse într-o măsură importantă ar putea constitui un indiciu de eludare a măsurilor. O astfel de eludare ar fi interzisă în temeiul articolului 12 coroborat cu articolul 5.

31. Î. Cum ar trebui tratată refinanțarea datoriilor de către entitățile vizate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3)?

R. Interdicțiile prevăzute la articolul 5 se referă și la refinanțarea datoriilor existente. Orice refinanțare trebuie să respecte perioada de scadență de 30 de zile impusă noilor tranzacții efectuate după 12 septembrie 2014.

Totuși, este posibil ca o succesiune de contracte de refinanțare, fiecare cu o scadență de 30 de zile sau mai puțin, să reprezinte o eludare, astfel cum este descrisă la articolul 12 din regulament. Această situație ar trebui să fie evaluată în funcție de împrejurările concrete ale fiecărui caz în parte.

32. Î. Poate o persoană din UE să pună fonduri la dispoziția unei entități nevizate prin intermediul unei entități vizate, inclusiv sub formă de împrumuturi sau credite, dacă fondurile nu rămân în posesia entității vizate mai mult de 30 de zile?

R. Da, acest caz nu ar constitui acordarea unui nou împrumut sau credit cu o scadență de peste 30 de zile unei entități vizate și, prin urmare, nu ar intra sub incidența interdicției prevăzute la articolul 5.

33. Î. Anumite dispoziții de la articolul 5², inclusiv acordarea de împrumuturi sau credite, prevăd sau implică excluderea filialelor din UE ale entităților vizate. Cum ar trebui înțeleasă această excludere, având în vedere că eludarea regulamentului este interzisă în temeiul articolului 12?

R. Articolul 5 a fost redactat atent pentru a se asigura că filialele din UE ale entităților vizate nu devin ele însele entități vizate. Obligația de a nu acorda un credit cu un prag de scadență mai mare de 30 de zile se referă numai la entitățile vizate, la filialele acestora din afara UE, precum și la persoanele care acționează în numele lor, în conformitate cu articolul 5

² Acestea sunt: articolul 5 alineatul (1) litera (b) și articolul 5 alineatul (2) litera (c) coroborat cu articolul 5 alineatul (3) primul paragraf (după caz), precum și articolul 5 alineatul (3) litera (b) al doilea paragraf.

alineatul (3). În plus, trebuie să se aibă în vedere faptul că filiala din UE a unei entități vizate are în mod direct obligația de a respecta regulamentul și nu ar trebui să transfere fonduri unei entități vizate din cadrul grupului.

Totuși, utilizarea abuzivă a acestei excepții pentru a permite entității vizate să obțină finanțare ar constitui o eludare în sensul articolului 12, iar persoanele din UE care ar avea în vedere acordarea de împrumuturi ar trebui să ia toate măsurile rezonabile pentru a împiedica acest lucru. Această situație ar trebui să fie evaluată în funcție de împrejurările concrete ale fiecărui caz în parte. În special, eventualul creditor este obligat să refuze acordarea unui credit/împrumut atunci când știe sau află că fondurile în cauză ar ajunge la o entitate vizată.

34. Î. Regulamentul (UE) nr. 833/2014 limitează capacitatea filialelor din UE ale entităților vizate de a monitoriza riscurile, inclusiv evaluarea riscului de credit, pentru operațiuni bancare în cadrul grupului?

R. Scopul articolului 5 este de a restricționa accesul la piețele de capital și de a crea presiuni asupra guvernului rus [astfel cum se explică în considerentul 6 al Regulamentului (UE) nr. 960/2014]. Primirea de informații și gestionarea și monitorizarea riscurilor sunt, prin urmare, neafectate de prezentul regulament. Cu toate acestea, o astfel de gestionare a riscurilor nu ar fi permisă în cazul în care ar reprezenta o activitate interzisă în temeiul articolului 5, cum ar fi participarea la punerea la dispoziție de împrumuturi sau acordarea de asistență pentru emiterea de valori mobiliare cu privire la entități vizate.

Piețe de capital

35. Î. Intră instrumentele financiare derivate sub incidența interdicțiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2)?

R. Instrumentele financiare derivate care acordă dreptul de a cumpăra sau de a vinde o valoare mobilă sau un instrument de piață monetară care intră sub incidența articolului 5 alineatele (1) și (2), precum opțiunile, contractele futures, contractele forward sau certificatele cu opțiune, indiferent de modul în care sunt tranzacționate [la bursă sau pe piețe extrabursiere (OTC)] sunt vizate de interdicția prevăzută la articolul 5. Anumite alte instrumente financiare derivate, cum ar fi swap-urile pe rata dobânzii și swap-urile încrucișate pe cursul de schimb, nu intră sub incidența interdicțiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2), și nici swap-urile pe riscul de credit (cu excepția cazurilor în care acestea conferă dreptul de a cumpăra sau de a vinde o valoare mobilă). Instrumentele financiare derivate utilizate în scopul acoperirii împotriva riscurilor de pe piața energiei nu fac, nici ele, obiectul restricțiilor.

36. Î. Poate fi modificată o valoare mobilă contractată înainte de 1 august 2014 sau, respectiv, 12 septembrie 2014 sau orice astfel de modificare transformă un astfel de contract într-o valoare mobilă „nouă” (și, prin urmare, interzisă) în sensul aplicării articolului 5 alineatele (1) și (2)?

R. Ar trebui avută în vedere semnificația oricărei schimbări efectuate prin modificare pentru a stabili dacă modificarea unui contract existent impune, în mod rezonabil, ca acesta să fie

considerat un instrument nou. Este interzis să se adapteze o valoare mobilă contractată înainte de 1 august 2014 sau, respectiv, 12 septembrie 2014, dacă modificarea ar avea ca rezultat potențial sau efectiv un capital suplimentar pus la dispoziția unei entități vizate. Alte modificări sunt permise.

37. Î. Persoanele din UE pot emite sau efectua operațiuni cu certificate de acțiuni emise după 1 august 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (1)] sau după 12 septembrie 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (2)], în cazul în care astfel de certificate se bazează pe acțiuni emise de o entitate vizată?

R. Certificatele de acțiuni sunt valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 1. În consecință, persoanele din UE nu pot emite sau efectua operațiuni cu certificate de acțiuni emise după 1 august 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (1)] sau după 12 septembrie 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (2)] în niciunul dintre următoarele cazuri:

- certificatele de acțiuni se bazează pe acțiuni emise de o entitate vizată după 1 august 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (1)] sau după 12 septembrie 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (2)] sau
- certificatele de acțiuni se bazează pe acțiuni emise de o entitate vizată înainte de 1 august 2014 ori la această dată [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (1)] sau înainte de 12 septembrie 2014 ori la această dată [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (2)] și sunt emise în temeiul unui acord de depozit încheiat cu entitatea vizată. Aceste certificate de acțiuni ar constitui noi valori mobiliare emise în numele unei entități vizate și, în consecință, ar fi interzise prin articolul 5 alineatul (1) litera (c) sau prin articolul 5 alineatul (2) litera (d).

38. Î. Articolul 5 alineatul (2) interzice emiterea după 12 septembrie 2014 a GDR (*Global Depositary Receipts*), în conformitate cu un acord de depozit încheiat cu una dintre entitățile enumerate în anexa VI, în cazul în care respectivele GDR reprezintă acțiuni emise de una dintre entitățile respective înainte de 12 septembrie 2014?

R. Da. Expresia „valori mobiliare” include, în conformitate cu definiția de la articolul 1 litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 833/2014, certificatele reprezentative de acțiuni. Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din regulament interzice orice tranzacție care constă în cumpărarea, vânzarea, prestarea de servicii de investiții sau acordarea de asistență la emiterea anumitor valori mobiliare, emise după 12 septembrie 2014, și orice operațiune care constă în tranzacționarea unor astfel de valori mobiliare, efectuate de entitățile enumerate în anexa VI la regulament, indiferent de data emiterii. Curtea de Justiție a confirmat această interpretare în cauza C-72/15 (Rosneft).

39. Î. Pot persoanele din UE să tranzacționeze certificate de acțiuni emise după 1 august 2014, în cazul în care una dintre entitățile vizate (bănci) acționează în calitate de instituție bancară custode?

R. În cazul în care entitatea vizată (banca) acționează în calitate de bancă custode pentru acțiunile emise de o entitate nevizată, persoanele din UE pot tranzacționa astfel de certificate de acțiuni, întrucât respectivele operațiuni nu constituie tranzacții cu noi acțiuni emise de entitatea vizată. În cazul în care entitatea vizată este ea însăși emitentul acțiunilor, este valabil răspunsul oferit la întrebarea anterioară.

40. Î. În cazul în care activul suport al instrumentelor derivate decontate în numerar constă în titluri de valoare care intră sub incidența articolului 5 alineatele (1) și (2), sunt permise tranzacțiile cu astfel de instrumente derivate în temeiul acestor dispoziții, atât timp cât acest lucru nu implică achiziționarea, vânzarea sau deținerea efectivă a titlurilor suport?

R. Interdicțiile prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2) se extind la toate „valorile mobiliare”. În conformitate cu articolul 1 litera (f) punctul (iii) din regulament, astfel cum a fost modificat, această noțiune include orice alte valori mobiliare „care conferă dreptul” de a cumpăra sau de a vinde valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 1 litera (f). În astfel de cazuri, interdicțiile prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2) se aplică indiferent dacă acest drept este sau nu exercitat în mod efectiv.

41. Î. Ce instrumente derivate intră în domeniul de aplicare al articolului 5 alineatele (1) și (2)?

R. Toate instrumentele derivate care intră sub incidența articolului 1 literele (f) și (g) se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 5 alineatele (1) și (2).

42. Î. Biletele la ordin intră în domeniul de aplicare al articolului 5 alineatele (1) și (2)?

R. Biletele la ordin pot avea numeroase funcții. Ca instrument de datorie și de la caz la caz, acestea pot fi transferabile prin piețele monetare sau interpretate ca o obligațiune, situații în care s-ar încadra în domeniul de aplicare al articolului 5 alineatele (1) și (2).

În cazul în care biletele la ordin sunt utilizate ca instrument de plată – de exemplu, în cazul în care o entitate vizată ar elibera unei persoane din UE un bilet la ordin nenegociabil ca mijloc de plată pentru bunuri care nu sunt interzise – acest lucru nu ar fi interzis. Această abordare este în concordanță cu obiectivele Regulamentului (UE) nr. 833/2014, care constau în a interzice anumite fluxuri financiare și crearea de bani între persoane din UE și entități vizate în temeiul articolului 5, fără a aduce atingere comerțului legitim.

43. Î. Conosamentele intră sub incidența articolului 5 alineatele (1) și (2)?

R. Conosamentele documentează transportul de mărfuri și primirea mărfurilor de către transportator și, de asemenea, sunt folosite adesea ca dovadă a dreptului asupra mărfurilor. Ca atare, acestea nu intră în domeniul de aplicare al articolului 5 alineatele (1) și (2).

Cu toate acestea, atunci când sunt negociabile, conosamentele pot fi tranzacționate în scopuri de finanțare. Așa cum este cazul oricărei altei activități, această tranzacționare face obiectul articolului 12 din Regulamentul (UE) nr. 833/2014, care interzice eludarea regulamentului.

44. Î. În cazul în care un depozitar central de titluri de valoare european deține acțiuni într-o entitate nevizată, în numele unui client care este o entitate vizată, ce restricții se aplică acestor acțiuni în temeiul articolului 5? Mai precis, în cazul în care entitatea vizată emite certificate de acțiuni având la bază aceste acțiuni, îi este interzis depozitarului central de titluri de valoare să exercite oricare dintre funcțiile sale în ceea ce privește acțiunile subiacente în entitatea nevizată?

R. Certificatele de acțiuni se încadrează în definiția valorilor mobiliare prevăzută la articolul 1. Prin urmare, certificatele de acțiuni emise de o entitate vizată intră sub incidența interdicțiilor prevăzute la articolul 5. Persoanele din UE, inclusiv depozitarii centrali de titluri de valoare, intră, prin urmare, sub incidența articolului 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 833/2014 în ceea ce privește certificatele de acțiuni emise de o entitate vizată.

Cu toate acestea, păstrarea, custodia și decontarea legitime a acțiunilor subiacente, în cazul în care aceste acțiuni reprezintă capitalul unei entități nevizate, nu intră în domeniul de aplicare al articolului 5.

45. Î. Pot persoane din UE să încheie contracte de report sau acorduri de împrumut de valori mobiliare cu o entitate nevizată utilizând orice valoare mobilă sau instrument de piață monetară emis de o entitate vizată cu titlu de garanții reale?

R. În cazul în care valorile mobiliare sau instrumentele de piață monetară au fost emise între 1 august 2014 și 12 septembrie 2014, cu o scadență de peste 90 de zile, de către entitățile vizate la articolul 5 alineatul (1) sau după 12 septembrie 2014, cu o scadență de peste 30 de zile, de către entitățile vizate la articolul 5 alineatele (1) și (2), persoanelor din UE li se interzice să încheie contracte de report sau acorduri de împrumut de valori mobiliare atunci când aceste valori mobiliare sau instrumente de piață monetară sunt utilizate ca garanții reale.

Interdicția nu se aplică în cazul în care sunt utilizate ca garanții reale alte valori mobiliare sau alte instrumente de piață monetară.

46. Î. Pot persoane din UE să încheie contracte de report sau acorduri de împrumut de valori mobiliare cu o entitate vizată (bancă) în cazul în care sunt utilizate ca garanții reale instrumente neinterzise?

R. Contractele de report sau acordurile de împrumut de valori mobiliare sunt instrumente tranzacționate în mod normal pe piața monetară și constituie, prin urmare, instrumente de piață monetară, astfel cum sunt definite la articolul 1. Prin urmare, persoanelor din UE li se interzice să încheie contracte de report sau acorduri de împrumut de valori mobiliare cu o entitate care intră sub incidența articolului 5 alineatul (1) în ceea ce privește valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare emise în perioada cuprinsă între 1 august 2014 și 12 septembrie 2014, cu o scadență de peste 90 zile, sau după 12 septembrie 2014, cu o scadență de peste 30 zile, și, respectiv, cu o entitate care intră sub incidența articolului 5 alineatul (2) după 12 septembrie 2014, cu o scadență de peste 30 de zile.

47. Î. Dacă o entitate vizată emite noi valori mobiliare după 1 august 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (1)] ori după 12 septembrie 2014 [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (2)] care sunt fungibile cu valori mobiliare preexistente, persoanele din UE pot tranzacționa în continuare vechile valori mobiliare în cazul în care acestea sunt imposibil de identificat în fondul de active care a fost emis înainte sau după datele-limită?

R. Persoanele din UE pot tranzacționa valori mobiliare emise de o entitate vizată înainte de 1 august 2014 sau la această dată [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (1)] ori înainte de 12 septembrie 2014 sau la această dată [în cazul entităților vizate de articolul 5 alineatul (2)]. Cu toate acestea, pot apărea probleme de ordin practic legate de fungibilitatea acestor valori mobiliare (care nu intră sub incidența interdicției) cu valori mobiliare emise după 1 august 2014 sau, respectiv, 12 septembrie 2014 (care nu pot fi tranzacționate), iar participanții pe piață au sarcina să se asigure că nu tranzacționează valorile mobiliare interzise în cadrul operațiunilor pe care le încheie.

48. Î. În conformitate cu regulamentul, este autorizată furnizarea de studii financiare având ca obiect valorile mobiliare interzise?

R. Nu. Articolul 5 prevede că se interzice furnizarea în mod direct sau „indirect” de servicii de investiții în ceea ce privește valorile mobiliare. Printre altele, definiția serviciilor de investiții de la articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 833/2014, astfel cum a fost modificat, include „acordarea de consultanță în domeniul investițiilor”.

Deși furnizarea de studii financiare este în mod formal diferită de furnizarea de consultanță, aceasta constituie, prin natura sa, o formă indirectă de consultanță. Analiza cuprinsă în studiu ajută, într-adevăr, un potențial investitor în luarea deciziilor sale. Aceasta ar putea implica, de exemplu, decizia de a „păstra”, de a „cumpăra” sau de a „vinde” o anumită valoare mobilă. În concluzie, furnizarea de studii financiare ar trebui interpretată ca o formă de servicii de investiții și, prin urmare, este interzisă în temeiul regulamentului.

TABEL DE CORESPONDENȚĂ	
Numerotarea anterioară [Documentul C(2015)6477]	Numerotarea actuală
1	1
2	2
3	8
4	9
5	10
6	11
7	12
8	13
9	14
10	15
11	16
12	17
13	18
14	29
15	20
16	21
17	22
18	23
19	24
20	25
21	27
22	28
23	29
24	30
25	31
26	32
27	33
28	34
29	35
30	36
31	37
32	39
33	40
34	41
35	42
36	43

37	44
38	45
39	46
40	47
41	48